

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 181

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, AUGUST 4TH, 1937

LETO XL — VOL. XL

Angleška vlada ponuja prijateljstvo Italiji, toda zahteva garancije od Mussolinija

London, 3. avgusta. Včeraj, ko je angleški ministerski predsednik Neville Chamberlain zapel svojo uradno in se podal na pot, se je naznanilo, da je pred odhodom napisal osebno prijateljsko pismo za laškega diktatorja Mussolinija. Chamberlain se ni poslužil navadnih diplomatskih virov in običajev, da doseže svoj namen, pač pa je napisal brez vednosti poslaničkov lastnoročno pismo. Kmalu potem je imel ministerski predsednik Chamberlain pogovor z laškim poslanikom v Londonu. Pogovor je trajal pol drugo uro. Namen pogovora je bil odstraniti sumnje, ki so do

sedaj prevladovala med angleško in laško vlado.

Kot se pripoveduje v dobro poučenih krogih je Anglija najbrž priznala laško gospodstvo nad zavojevano Abesinijo. Ker se bliža zborovanje Lige narodov, je s tem odstranjena velika ovira za složno sodelovanje med narodi.

V Rimu so zelo veseli prijazen angleškega pisma, in Chamberlain je poznan kot prijatelj Italije, kar se tiče zunanje politike. Italija je v zameno za priznanje Abesinije najbrž obljubila, da se ne bo vmešavala v zadeve, ki so spornega značaja glede Sredozemskega morja.

Zdravniki, odvetniki, družgi toženi radi sleparije

New York, 3. avgusta. Zvezna sodnija je dala aretirati v tem mestu 39 oseb, med njimi deset zdravnikov, soprogo nekega tammany politikarja, sedem odvetnikov, visoke zavarovalne agente in druge osebe, ki so vse obtožene, da so sleparile potom pošte. Zvezna porota je preiskovala slučaj dva meseca in pol predno je prišla do zaključka. Dognalo se je, da so obtoženi zdravniki omamili razne lastnike zavarovalnih polic, da so potom odvetnikov vložili zahteve pri raznih zavarovalnih družbah za odškodnino za bolezn, ki sploh niso nikdar eksistirale. Tako so oiganili zavarovalne družbe vsako leto za nekako \$100,000. Vsi obtoženi so bili postavljeni pod \$7,500 varščine vsak.

Kje je življenje najdražje v Zedinjenih državah?

Washington, 3. avgusta. Statistični oddelek delavskega urada Zed. držav pravi, da je za delavca najdražje življenje v Washingtonu. Družina v tem mestu, ki šteje štiri osebe, mora imeti najmanj \$1,415.00 letnih dohodkov. Enako življenje velja v New Yorku \$1,375.00 na leto. V gorej omenjeni številki so vključene samo življenske potrebe in ne more družina pri tem zaslužku ničesar vložiti v banko, všteta so pa plačila za \$1,000.00 zavarovalnine. Najemna stanovanja je v Washingtonu za 15 odstotkov višja kot v New Yorku.

Izletniki v Jugoslavijo

Sinoči so se odpeljali proti New Yorku, kjer se vkrajo na parnik Normandie, sledeči potniki: Mr. in Mrs. Leo in Josephine Zupane, v Impolje, p. Stadenec. Mrs. Rosie Glavič, Laze, p. Krka. Mr. Albin Poznik, Ljubljana. Mr. John Fink, Toplice pri Novem mestu. Srečno pot in zdrav povratek vsem! Izletniki potujejo s posredovanjem potniške trrdke August Kollender.

Nov grob

Včeraj popoldne je nagloma preminula Mrs. Mary Werner, stara 45 let. Stanovala je na 14800 Sylvia Ave. Pogreb ima v oskrbi August Svetek. Podrobneje jutri.

Deveta obletnica

V spomin devete obletnice smrti pokojne Frances Debeve, se bo v četrtek ob 8. uri zjutraj brala sv. maša v sv. Vida cerkvi. Prijatelji so prošeni, da pridejo.

Roosevelt hvali vlado turškega predsednika

Washington, 3. avgusta. Predsednik Roosevelt se je včeraj v jako toplih besedah spomnil vlade predsednika turške vlade Atatürka, ki je popolnoma spremenil vladni sistem, odkar je postal predsednik turške republike pred 14. leti. Ob istem času je pa dopisalo v Washington pismo Atatürka, v katerem izraža svoje občudovanje do predsednika Roosevelta in pravi, da imajo Zedinjene države in Turčija enake ideale. Predsednik Roosevelt je tudi izrazil željo, da bi mu bila nekega dne dana prilika obiskati Turčijo. Predsednik Atatürk je pisal Rooseveltu, da ga bo sprejel z največjim veseljem kot tudi vse turško prebivalstvo.

Ministerski predsednik svari pravoslavne

Sibenik, Dalmacija, 3. avgusta. Ministerski predsednik Jugoslavije, dr. Milan Stojadinović, je pobaril danes pravoslavno cerkev, da se ne vtika v politiko. Dr. Stojadinović je dopel v to mesto, da je navzoč pri otvoritvi prve tovarne v Jugoslaviji, kjer se bo izdeloval aluminij. Ob tej priliki se je pogovarjal s časnikarji in se ozrl na krvave nemire, ki so izbruhnili v Jugoslaviji ob priliki sprejetja konkordata z Vatikanom. Dr. Stojadinović je označil borbo za sprejetje konkordata kot "najsilnejšo borbo" v mojem življenju.

Senator Bulkley

Prvič v dolgih mesecih je senator iz države Ohio, Robert J. Bulkley, glasoval proti postavi, ki urejuje delavske plače in ure. Predlog je podpiral predsednik Roosevelt, in dasi je senator Bulkley še vselej glasoval za vse, kar je priporočal Roosevelt, je pa to pot volil proti predsedniku. Včeraj se je senator Bulkley izjavil, da je dotična postava tako komplicirana, da potrebuje nadaljnega proučevanja. Sicer pa v delavskih krogih samih ni bilo edinosti glede dotične postave in to je napotilo Bulkleya, da je volil proti.

Pozdravi

Iz Chicaga je poslal pozdrave Mr. Joseph Gornik, pomožni šerif v Clevelandu, iz Homer City, Pa., pozdravljajo Meniševci: Mr. in Mrs. F. Ivančič, Mr. in Mrs. Frank Debeve, Mr. John E. Tomšič, Mr. in Mrs. J. Rovin in Mr. in Mrs. Jos. Modic. Vsem skupaj prav lepa hvala.

Nov spor v delavskih vrstah

Lowell, Mass., 3. avgusta. Na 52. letni državni konvenciji delavskih unij v državi Massachusetts, ki spadajo k American Federation of Labor, se je danes zahtevalo, da se ukine vladni delavski odbor in da člani tega odbora prenehajo poslovati. Delavski delegati so trdili, da National Labor Relations Board ni družega kot privesek C. I. O. Lewisove organizacije, in da pred tem odborom nihče drugi ne dobi pravice in zadoščenja kot C. I. O. unije. George Douglas, organizator čevljarških delavcev v državi

Massachusetts, je stavil tozadevno resolucijo, v kateri pravi, da vladni odbor se sploh ne ozira na pričevanje in dokaze, in da ne pozna najbolj elementarnih pogojev za pravico.

Delegatu Douglasu je bilo od konvencije naročeno, da dokaže svoje trditve, in konvencija bo v sredo 4. avgusta odglasovala glede resolucije.

Washington, 3. avgusta. Homer Martin, predsednik unije avtomobilskih delavcev, ki je podružnica C. I. O., je danes naznanil, da bo unija še pred kon-

cem tega leta zahtevala od Forda podpisano pogodbo.

Po posvetovanju, ki ga je imel z Lewisom, je Martin naznanil, da je njegova unija organizirala delavce že pri vseh kompanijah, ki pošiljajo svoje izdelke Fordu za gradnjo avtomobilov.

Poleg tega je unija popolnoma organizirala Fordove tovarne v Los Angelesu, Kansas City, Dallas, Texas, Chicago, Louisville, Ky., Edgewater, N. J., v Buffalu in v Iron Mountain, Mich. Unija je pripravljena za končno borbo s Fordom.

Zborovanje prodajalcev opojne pijače v Clevelandu

Eksekutivni odbor zveze gostilničarjev v Clevelandu in v Cuyahoga county je sklenil razdeliti po vsem mestu posebne pisane zahteve, da se državna postava glede kontrole opojne pijače popolnoma spremeni in se tako odpravijo razne krivice in zloraba postave. V glavnem zahteva Zveza gostilničarjev sledečih pet sprememb: 1. Da se nemudoma odpravi prodajni davek na opojno pijačo. 2. Da se dovoli lastnikom D-3 in D-5 permittov, ki smejo sedaj prodajati žganje samo na kozarce, da prodajajo žganje lahko tudi na kvorte. 3. Odpravijo naj se vse državne agencije za prodajo opojne pijače. Vpeljejo naj se redne državne trgovine. 4. Da morajo vse gostilne, kjer se prodaja pivo, vino ali žganje, vsako nedeljo absolutno zapreti. 5. Državne trgovine za prodajo opojne pijače morajo zapirati vsak dan ob 6. uri zvečer. Te peticije so bile včeraj poslane na gubernerja Daveya, na državno postavodajo in na državno komisijo. Zveza gostilničarjev pravi, da je danes 30 odstotkov vsega prodanega žganja v Ohio — butlegersko žganje, ker država gostilničarjem ne dovoli prodajati žganje na steklenice.

Pokojni Stojković

V Lakeside bolnišnici je v ponedeljek večer umrl Jernej Stojković, stanujoč na 4036 St. Clair Ave. Star je bil 53 let. Tu zapuška žalujočo soprogo Heleno in pet otrok: Stanley, Jakob, Lile, omožena Rožanc, Frank in Dorothy. Rojen je bil v vasi Gropada, fara Bazovica na Primorskem, kjer zapuška brata Mihaela, sestra Marijo in Ursulo in več sorodnikov. V Ameriki je bival 30 let. Bil je član društva Carniola Tent št. 1288 T. M. in Jugoslav Camp št. 293 WOW. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi mu ohranjen blag spomin. Prizadeti družini naše gorko sožalje!

Pozor, graduiranci!

Razred graduantov šole sv. Vida, katerega je učila sestra Philatea, je naprošen, da izkaže zadnjo čast svojemu sošolcu John Božiču, 1091 Addison Rd. in da se obenem udeleži pogrebnega sv. maše v četrtek ob 9. uri zjutraj.

Računi za plin

Plačajte račune za plin v našem uradu. Zadnji čas je do torka, 10. avgusta, do 6. ure zvečer.

Oče in sin utonila

Sinoči okoli sedme ure se je komaj 60 čevljev od brega Erie jezera v Gordon parku prevrnil mal čoln, v katerem so sedele štiri osebe: Anton Kocjančič, 60 let star, stanujoč na 4006 E. 86th St., njegov sin Anton Jr., star 26 let, 3573 E. 82nd St., nadalje drugi sin Frank Kocjančič, 3770 E. 77th St. in neki Neil McKay. Ko se je čoln prevrnil, sta začela Anton Kocjančič in McNeil plavati proti bregu, toda Anton je kmalu potem zginil v vodi, dočim se je McNeil rešil s pomočjo moštva nekega motornega čolna. Frank Kocjančič pa, ki je dober plavalec, je skušal rešiti svojega očeta, ki je tehtal 195 funtov. Držal ga je nad vodo, dokler ga je mogel, nakar so mu moči opehale. Oče je zginil pod vodo. Frank je bil rešen. Obraz in vrat mu je ves razpraskan od očetovih rok, ki so se krčevito oprijemale sina, predno so se zagnili valovi nad očetom.

Kako se je Frank rešil, sam ne ve. Povedal je, da je videl vse črno pred seboj in ne ve, kaj se je zgodilo. Starejši Kocjančič je živel pri svoji hčeri Frances, njegov sin Anton, ki je z njim vred našel smrt v vodi, pa zapuška ženo Heleno in novorojenca.

Mož v Gordon parku, ki daje čolne v najem, je povedal, da je oddal en čoln okoli 6:15 zvečer v najem in sicer dvema moškima. Ostala dva sta morala pozneje stopiti v čoln. Ako bi paznik videl, da nameravajo štirje v najem. Rešeni McKay je kmalu potem, ko so ga potegnili iz vode, dobil brzojav, da je njegova mati v Raveni smrtno zbolela. Odpeljal se je nemudoma v Raveno.

Železničarji za štrajk

Po končanem štetju glasovnic, ki so jih oddali člani raznih železniških unij, se je dognalo, da je unijsko članstvo v pretežni večini za štrajk, ako se zahtevam železničarjev za boljše plače ne bo ugodilo. 88 odstotkov unijskega članstva je glasovalo za štrajk. Članstvo železniških unij šteje nekako 800,000. Kot znano zahtevajo železničarji, da se njih plače zvišajo za 20 odstotkov.

Pozdravi

Iz La Salle, Ill., pošiljajo pozdrave Frank Banich in Mary Zele. Iskrena hvala!

Nadškof govori za mir in medsebojno prijateljstvo

Detroit, Mich., 3. avgusta. V terek je bil tu ustoličen prvi nadškof nove detroitske nadškofije, bivši Clevelandčan, učenjak, diplomat: Most Rev. Edward Mooney. V svojem prvem govoru je novi nadškof poudarjal medsebojni mir in kazal je na največjega sovražnika človeštva — sovražstvo. Mnogi posnemajo iz tega govora, da je novi nadškof hotel indirektno povedati bivšemu radio govorniku Rev. Chas. Coughlinu, da je prijateljska beseda večjega pomena kot napadalska beseda. Nad 100,000 ljudi je zrla na veličastno procesijo, ki se je vila iz škofijske hiše proti katedrali. Med udeleženci sta bila tudi guvernir Murphy in detroitski župan. "Sovražstvo je naš največji sovražnik," je dejal nadškof Mooney. "Sovražstvo nam vzame razum in nikdar ne reši nobenih problemov; sovražstvo ustvarja prepir, nasilje, ubijanje. Krist je pridikal mir in medsebojno ljubezen. Sledimo naukom Krista in svet bo živel v miru!"

Jugoslavija je mirna

Dunaj, 3. avgusta. Po nekaj dnevih nemirov v Jugoslaviji radi sklenitve konkordata z Vatikanom, je zavladal v Jugoslaviji zopet mir. Vse pa radovedno pričakuje, kaj bo pravoslavni sinod sklenil napram onim poslancem, ki so glasovali za konkordat. Nadškof Dositej, ki je namestnik patriarha, je včeraj izjavil, da odločitev glede izobčenja še ni padla. O zadevi se bo razpravljalo pri prihodnjem zasedanju sinode, in tedaj bo najbrž podano tudi ime kandidatov za novega patriarha. Patriarha mora potrditi jugoslovanska vlada.

Slab alkohol

Zvezni agenti so aretirali 50 let starega Alfreda Wingerja, 3241 St. Clair Ave. Mož ima trgovino z železnino, toda za postranski zaslužek je prodajal denaturaliziran alkohol. Okoli njegove trgovine so že več dni opazovali pijance, ki so se napili te skoro strupene pijače in so bili nezvestni. To je dalo povod aretaciji.

Lepa prilika

Opozarjamo na razprodajo pohištva pri Krichman & Perušek, 15428 Waterloo Rd. Cene so skrajno znižane in ako hočete v svojo hišo novo pohištvo, je zdaj lepa prilika, če kupite na tej razprodaji.

Društvo Kristusa Kralja

Važno sejo ima društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ v sredo večer ob 8. uri.

V Pittsburghu so se podvojili stroški za podporo brezposelnih v enem mesecu

Pittsburgh, Pa., 3. avgusta. V Pittsburghu in okolici se sicer mnogo dela in služi, toda kljub temu so se stroški za podporo brezposelnih skoro podvojili v enem samem mesecu.

Vse zglada, kot da bi bil mesec julij najslabši mesec depresije za Pittsburgh. Tako mestna kot okrajna in zvezna vlada so prišli do zaključka, da plačujejo danes mnogo več za relief kot pred enim letom, dasi so tovarne prenapolnjene z ljudmi.

Zaposelnost v Pittsburghu je danes 99 odstotkov normalno, celo nekoliko boljša, kot je bila v letu 1929, ki je bilo najboljše prosperitetno leto.

Ob istem času pa sporoča re-

lfini urad in administracija WPA projektov, da se je tekom meseca julija plačalo za relief \$2,500,000. V marcu mesecu, leta 1933, ko je bila depresija najhujša, se je izplačalo komaj nekaj nad \$1,000,000.

Na relifu v Pittsburghu je danes 51,060 oseb, dočim jih je bilo v marcu mesecu 1933, ko sploh ni bilo dela dobiti nikjer, komaj 61,900. Oblasti so se začele za položaj zanimati in vpeljale so preiskavo.

Vprašanje je: zakaj se plačuje toliko reliefne podpore, ko so industrijske razmere skoro normalne. In zakaj velja relief danes več kot dvakrat toliko kot je veljal v letu 1933?

Uporniki v Španiji so zopet pred Madridom. Zadnje dneve so zasedli mnogo novih pokrajin. Zaprla pol do Madrida

Albarracin fronta, Španka, 3. avgusta. V romantičnih gorah stare španske kraljeve province Aragon se te dni vršijo pomembni in dramatični boji, in skoro nihče ne ve, kaj bo posledica teh bojev.

Tekom zadnjih dveh tednov so nacionalisti zasedli 360 kvadratnih milj španskega ozemlja. Pri tem so razbili socialistično armado, ki je štela 12,000 mož in zasedli so dvajset vasi in mest.

Danes se nahajajo nacionalisti samo 30 milj od Cuenca, ki leži ob zadnji poti, ki ima zvezo med Madridom in časnim sedežem madridske vlade, v Valenciji.

Očividno so branilci Madrida popolnoma disorganizirani. V zadnjih dnevih so zgubili mnogo topov in strojnih pušk. Zlasti slednje bo težko pogrešati, ker bojišče, kjer se sedaj vršijo bo-

ji, je gorato, in v hribih so strojne puške najbolj porabne.

"Napram nam je nastopilo deset madridskih brigad," je poročal uporniški general Castellanos. Ko smo jih napadli, so bežali kot zajci. Bežali so tako hitro, da so na bojišču pustili še kotle, pod katerimi je gorel genj in v kotlih je bila pripravljena večerja za armado."

Hendaye, Francija, 3. avgusta. Nacionalisti se bližajo Valenciji, kjer se nahaja časni sedež madridske vlade. Ostala pota v Madrid so zaprta. Socialisti se povsod umikajo z velikimi zgubami.

Včeraj je bilo ponovno bombardirano mesto Madrid z najtežjimi topovi. To je bil prvi večji napad na Madrid od strani nacionalistov tekom zadnjih mesecev. V Madridu je bilo ubitih mnogo oseb.

Nov spor med Rusijo in Japonsko radi konzulata

Moskva, 3. avgusta. Ruska vlada pričakuje z največjo nepotrpežljivostjo odgovora japonske vlade na rusko protestno noto. Rusi so protestirali, ker je bil v Tsientsinu vzprijorjen napad na ruski konzulat, dočim so japonski vojaki mirno gledali, kako druhal pleni v ruskem poslopju. Rusija je naredila Japonsko odgovorno za vpad v konzulat. Rusija je zahtevala, da Japonska kaznuje vse one, ki so se udeležili plenitve v ruskem konzulatu in da Japonska vrne vse dokumente, ki so bili odnešeni iz poslopja. Nadalje mora Japonska obljubiti, da bo skrbela, da se kaj enakega več ne pripeti. Baje so bili med napadalci na ruski konzulat plačani agenti japonske armade.

Pogreb Msgr. Malloya

Pogreb umrlega župnika fare sv. Alojzija na 109. cesti in St. Clair Ave. se vrši v četrtek ob 9. uri zjutraj. Od danes popoldne do ure pogreba se bo truplo nahajalo v cerkvi.

"Na Jutrovem"

Gospodinski klub "Na Jutrovem" ima zelo važno sejo v četrtek večer ob 7:30. Vse članice so prošene, da se gotovo udeležijo te seje dne 5. avgusta. — Predsednica.

Delavcem v Alabami prepovedano piketiranje

Birmingham, Ala., 3. avgusta. Policijski načelnik v tem mestu je izdal na policijo poziv, da ne dovoli nobenega piketiranja tovarnen v mestu. Pri tem se je skliceval na neko staro državno postavu, ki prepoveduje piketiranje. Postava je stara nad 50 let. Najvišja sodnija Zed. držav je šele pred nekaj leti razsodila, da je mirno piketiranje dovoljeno. Prepoved glede piketiranja v Birminghamu, ki je jeklarsko središče južnih držav, je bila izdana, ker so se začele širiti govorice, da bo nastal štrajk v avtnih tovarnah. C. I. O. uradniki pravijo, da jim o štrajku ničesar znanega ni.

Zlate svetinje

Šest policistov v Cleveland Heights, ki so vjeli pretekli teden tri bančne roparje, je bilo včeraj odlikovanih z zlatimi svetinjami.

Lep dar za Vrt

Sodnik Frank J. Lausche je daroval za Jugoslovanski kulturni vrt svoto \$25.00. S tem je postal ustanovni član Kulturnega vrta. Iskrena hvala!

Petorka bolna

Ena izmed kanadskih petork, Emilie, je včeraj radi vročine lahko zbolela. Emilie je pod posebnim nadzorstvom zdravnika, dokler ne ozdravi.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalcih, celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$8.00.
 Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$8.00 per year.
 Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 181, Wed., Aug. 4, 1937

Borba se nadaljuje

Borba jeklarskih delavcev v Zedinjenih državah se nadaljuje. Iz dosedanjih uspehov in neuspehov razvidimo, da je sovražnik še vedno močan, odporen in samoglav.

Delavci so dosedaj pokazali veliko odločnost in vztrajnost v borbi za svoje pravice, ki so jim priznane postavnim potom. Tej odločnosti bi se delodajalci zelo težko upirali in prisiljeni bi bili popustiti in ugoditi upravičenim zahtevam organiziranih delavcev. Toda v to borbo je prišla tretja sila.

Z geslom, da se vzdrži javni red in mir, z geslom, da se ščiti "pravico do dela" in da se čuva kompanijska lastnina, so državne in mestne oblasti pošiljale pred tovarne, kjer so delavci zahtevali, policiste, šerife in vojaštvo. In v več slučajih se pripetijo, da ti slednji raje delujejo v korist kompanij kot pa v korist delavstva, ki zahteva svoje pravice.

Ne rečemo, da se to godi v vsakem slučaju, toda s sigurnostjo pa lahko trdimo, da se tako godi v največ slučajih. Če to ne bi bilo res, ne bi prišlo do tako žalostnega klanja, kot se je pripetilo v South Chicagu in v drugih središčih štrajka. V So. Chicagu je bilo enajst delavcev ubitih, v Clevelandu, in v obeh mestih na stotine ranjenih. Navedli smo samo dva primera.

V resnici se delavec ne more boriti z golo roko proti oboroženi sili, in delavec tudi ni David, da bi s fračo zadel velikana. Težko je in skoro nemogoče, a končno tudi brez koristi in brez pametno, če se par stotin delavcev upre oboroženi sili, kajti tak odpor delavci navadno plačajo s svojo krvjo in v mnogih slučajih z glavo.

Razumni in odgovorni voditelji štrajkarjev radi tega svetujejo, da delavci nikdar naj ne izzivajo izgrediv in da se oboroženi sili vselej umaknejo, kajti če se ne, delavci samim sebi mnogo več škodujejo kot koristijo, dočim dajo sovražniku priliko, da se ponša kot nedolžno jagnje, ki je bilo napadeno.

Seveda, tako premišljeno in mirno obnašanje štrajkarjev je v mnogih slučajih zelo težavno, kajti v najbolj mirnem človeku vzkipi kri, ko vidi kako oborožena sila ustvarja zločin nad nedolžnimi, toda kljub vsemu temu pa mora v enakih slučajih prevladati razum nad srcem.

Na ta način so se štrajkarji dosedaj tudi obnašali. In to je bil vzrok, da se je lastnikom nekaterih tovarnen posrečilo izbiti štrajkolomce v svoje prostore, ki so korakali v senci bajonetov in kompanijskega biča, da odjedo svojemu sodelavcu boljši kos kruha za katerega se bori.

V mnogih slučajih je najbolje zlepa se približati svojemu sodelavcu, ki hodi kljub štrajku na delo in ga skušati s pametno besedo pregovoriti, naj vendar počaka nekaj dni, nekaj tednov, pa se bo morala kompanija podati, ker brez delavcev ne more obratovati svojih delavnic. Na ta način bi bila delavska borba uspešno končana, ako nastane tozadevno med delavci popolna sloga in edinost.

Čimbolj je pa potrebno zahajati na delavske shode, na unijska zborovanja, kjer se dobijo potrebna pojasnila, podatki, načrti, kako se je treba skupno boriti in nastopati za zmago. Gledati samo od strani in čakati, kaj pride, ne prinese nikomur koristi. Boriti se z roko in ne s pametjo, ni pravi smoter delavske borbe.

Živimo danes v dobi, ko nastaja ogromna sprememba v ameriški industriji in med ameriškim delavcem. Roosevelt je dal tozadevno delavski sili več svobode in prilike za organizacijo kot je to bilo pod katerimkoli drugim predsednikom. In delavski voditelji, ki so borbo začeli, stopajo in sledijo po dobro premišljenih načrtih.

Organizirati milijone delavcev je gigantsko delo, ki vzame truda, žrtev, predvsem pa dosti časa. Brez dvoma pa je, da bo delavska borba uspela, ker je vlada simpatična napram tej borbi. Odvisno je le od delavstva, da trdno drži skupaj, da večkrat rabi razum in pamet kot pa srce.

Kaj pravite!

Naj ne kdo namigne kongresniku Sweeneyu, da bo tiho v letošnji županski kampanji v Clevelandu. Samo potem bo imel demokratiški kandidat McWilliams priliko biti izvoljen. Pa kdo more ustaviti ciganu barantanje?

V 82. vardi se govori za združitev vseh slovenskih demokratiških klubov. To bi moralo biti storjeno še predno so se klubi organizirali.

St. Clair avenijo sicer precej počasi tlakajo, kar pa ne sme ustvariti nevolje, ker imajo vsaj delavci dlje zaslužek. Vse se opraviča z rekami, kar je prav. Včasih so s stroji v enem dnevu pobrali ves stari tlak, kar delajo zdaj delavci cele tedne. Ampak, ko bo cesta gotova, bo ena najlepših v Clevelandu. Zasluga za to gre councilmanu John M. Novakuda se ne pozabi.

BESEDA IZ NARODA

Za lepši nastop narodne noše

Že pred slavnostjo Jugoslovanskega kulturnega vrta sem imela namen povabiti na sestanek vse žene in dekleta, ki imate narodno nošo, da bi se pomenile glede javnih nastopov. Toda prvič ni bilo časa, drugič sem pa upala, da bo vseeno o. k. Ker sem pa opazila mnogo nezadovoljstva med ženskami in ker red ni bil vsem po volji, zato se mi vidi skrajni čas, da se boljše organiziramo. Vam na ljubo podajam sledeče priporočilo, seveda vsem ne bo nikdar po volji, toda mogoče se vas bo večina odzvala na ta sestanek, oziroma vajo, ki je edini način, da se pride do lepšega nastopa in lepega reda, ki je največjega pomena za vsako skupino, ki želi javno nastopati.

Prihodnji teden torej, dan še ni gotovo določen, ki pa bo ob času poročano v tem listu, ste vabljeni na sestanek prav vse žene in dekleta, ki imate narodno nošo, ne oziraje se h kateremu društvu ali fari spadate. Velike važnosti je, da pridete od povsod, da potem ne bo nikakih neprilik, da se boste znale uvrstiti, ko pride čas za parado. Sporedoma se bo treba razdeliti v skupine, ker se izgubi vsa lepota, ako korakate kar v gruclah namesto v lepih vrstah. Umevno je, da vse ne morete biti v prvi vrsti, ako bo pa več skupin, bo pa tudi več prvih vrst. Isti lep red, ki ga vsak opazi pri nastopih naših drill teamov naj bi bil tudi pri narodni noši. Res, krasna je slovenska narodna noša, ni je lepše obleke in zato naj bi se tudi postavile z njo ob nastopih in to je mogoče le z lepim redom. Ako bi vaš bilo le deset ali dvajset bi se ne veljalo organizirati, ampak je vas čez sto, mogoče blizu dve sto in zato je absolutna potreba imeti vsaj eno vajo na gotove čase in potem bodo nastopi nam v veselje in narodu v ponos. Priznati moram, da vsaka posamezna zna prav krepko stopati in potrebno je le, da se po vrstah uvrstite in nastop bo impozanten.

Pred durmi imamo slovenski dan na Veliki jezerski razstavi in sicer dne 22. avgusta t. l. Na programu je parada po velikem notranjem prostoru in takrat bo treba zopet nastopiti v javnosti, zato se bo treba pred tem časom organizirati, da ne bo šlo navskriž. Da pa ne bo prekanja, kdo naj bo prvi v paradi, narodna noša ali pa drill teami, zato se nam priporoča sledeči spored: Na čelu igra godba, takoj za godbo mala skupina narodne noše, nato drill team in potem pevski zbor (to je ako želijo korakati), potem zopet mala skupina narodne noše, drill team in zopet narodna noša in drill team itd. Ker imamo med nami tri godbe, to so godba Bled, fare sv. Lovrenca in društvo sv. Jožefa KSKJ in upati je, da se bodo vse tri odzvale, bomo torej lahko pri vsej paradi korakali po zvokih godbe. Ta spored nam je priporočalo ravnateljstvo razstave in sicer iz razloga, ker hočejo, da bo naša parada imela svojo vrednost pred opazovalcem. In kdor gleda na parado bo dobil užitek le, ako bo parada zanimiva in zanimiva bo ako se bomo lepo uvrstili.

Upam, da bo omenjeni spored večini po volji in ko bomo dobro organizirane v gotove skupine, potem se nam ni treba bati, da ne bo reda, in red se bo dosegel edino potom vaje.

Torej, žene in dekleta in možje in fantje (ne vem zakaj imamo le par članov moškega spola med nami, lahko bi vas bilo mnogo več in bi tudi ženske imele še več korajžje), ki imate narodno nošo, pazite na list

Ameriško Domovino za sestanek prihodnji teden in takrat pridite prav vse, da se bomo organizirale, da bodo nastopi nam vsem v veselje in čast. Naj nobena ne misli, da bo vaja imela svoj uspeh, ako se udeležijo ali ne, ker ni tako res, navzoče morate biti vse, potem bomo šele dosegle korist od vaje. Vsaka je važna za sebe in naj se gotovo odzove temu vabilu na določeni dan.

Ostajam vaša za povzdigo nastopa narodne noše,
 Albina Novak.

Še o veliki proslavi

Cleveland, O.—Slavnost na dan 25. julija, imenovana Baragov dan, je izpadla ob ogromni udeležbi naroda nad vse sijajno. Ko smo se zbirali ob desetih dopoldne pred cerkvijo sv. Vida, je sonce žarko sijalo in večalo praznično razpoloženje med ljudstvom, zlasti pa še med ženami in dekleti, katere so skupno prikorakale v cerkev k službi božji, oblečene v narodne noše. Vsem navzočim bo ostala pridiga v cerkvi, katero je imel dr. Franče Trdan, v trajnem spominu. Slišali smo, kako je škof Baraga svetniško živel in delal samo za Boga in svojega bližnjega.

Po maši so se žene in dekleta s st. clairskega okrožja vstopile na stopnice pred cerkvijo radi slikanja. Spodaj podpisana sem imela priliko videti to filmsko sliko in reči moram, da je krasna. Vsaka posebej se razločno vidi v svoji slikoviti narodni noši.

Nato smo se odpeljali v družbi Newburčanov z busi v Jugoslovanski kulturni vrt, kjer se je potem vršil zanimiv program, ki je bil opisan v tem listu. Tudi v vrtu so se snemale filmske slike v skupinah in posamezno. Lepa je slika pred Cankarjevim kipom. Ravno tako je tudi lepa slika pred kipom Gregorčiča, kjer so zbrane žene in dekleta v narodnih nošah iz vseh okrožij.

Torej vse, katere ste se udeležile slavnosti Baragovega dne, zlasti pa v narodnih nošah, vedite, da bodo te krasne slike govorile o vas in pokazale vašo narodno zavest ter požrtvovalnost.

Slavnost dne 25. julija je pa zopet dokaz, da narod z veseljem sodeluje tam, kjer vidi, da gre za povzdigo kulture in časti narodovih velikih mož. Pozdrav!
 Frances Ponikvar.

Lepo je bilo v Clevelandu

Prosim, če bi cenj. uredništvo natisnilo te par vrstice, v pozdrav in zahvalo mojim prijateljem in znancem za časa mojih počitnic tu v Clevelandu in Madison, Ohio. Kmalu bom zopet zapustila "beautiful Ohio" in se zopet podala nazaj med zelene prazgodne Pennsylvanijske. Zato se pred odhodom prav iz srca zahvaljujem vsem, ki sem jih obiskala, za postrežbo in prijaznost ter upam in želim, da me ob priliki tudi obiščejo, da bom tako vsaj nekoliko povrnila vašo prijaznost.

Na Mlakarjevem domu sem bila nekaj čez dva tedna. Zelo je bilo prijetno nabirati maline, čeprav sem bila vsa opraskana, kakor bi se tepla z mačkami. Sonce me je prav pošteno ožgalo, prav do kosti, kar ni nič čudnega, ker sem bolj koščena.

Zdaj se nahajam že več kot en teden pri Malenškovi družini, pa so se mi sončne opekline že deloma pozdravile. Z gospo Minko Malenšek sva obiskali jezersko razstavo. Prav pošteno sva se zabavali. Slišite, prav pošteno, vam pravim. Ustavili sva se najprej v slovenski gostilni in se tam okrepčali z najokusnejšimi jedili. Na krožniku je bila tudi kranjska potica, katero sva hitro in brez vsakega obotavlja-

nja pospravili. Bila je res zelo okusna pripravljena. Potem sva odšli drugam in sve zahtevali popolno kosilo. Nekaj časa je že šlo, a se je kmalu začelo obotavljati. Gospa Malenšek se mi je prav iz srca smilila, ko si je revica tako prizadevala, ker se je bala, da bi je ne prekosila. Pa sem jo le. Na vso jezo je spila časo pive in vse je bilo zopet all right. (Upam, da ne bo tega časopisa v roke dobila, dokler se jaz še tu nahajam, ker sem tako jezična, da vse povem).

Torej vsem tistim, ki sem jih obiskala, se prav prisrčno zahvaljujem in želim, da nas ob priliki obiščete. Vam bom skušala vsaj deloma povrniti vašo gostoljubnost. Iskrene pozdrave vsem skupaj!
 Mrs. John Kukovitz, roj. Bartol, iz Conemaugh, Pa.

Lepo zvonijo zvonovi

Cleveland, O.—Do smrti bom ostal hvaležen mojemu nečaku Jožetu, ki mi je prinesel iz stare domovine to, za kar sem ga prosil, ko je odhajal v domovino. Prinesel mi je glasove milih zvonov, ki so bili že od nekdaj meni v največje veselje. Za zvone ne sem posvetil mnogo uric življenja, mnogo noči sem žrtvoval, da sem lahko v zgodnjem jutru pritikal na zvonove, ko so po vaseh še spali utrujeni kmetje. Naj je bila še tako viharna noč, naj je bliskalo in grmelo, šel sem na goro na tisto nepozabno žalostno goro, da sem lahko potrkaval. Ko smo v soboto večer zmetali seno, morda že ob enajstih, sem krenil na goro in v zgodnjem jutru udarjal na zvonove, da se je razlegalo preko ravni in gora v daljne sosedne fare.

Dobrih deset minut je iz naše hiše na žalostno goro, kjer se je svetila bela cerkevica z visokim stolpom, v katerem so viseli štirje mogočni zvonovi. Kako se ne bi navzel glasov teh zvonov, saj nisem šel v hišo ali iz nje, da ne bi videl in slišal teh naših zvonov. Najmanj trikrat na dan se je oglašil veliki zvon in zvonil angeljsko češčenje. Zvečer, v čast sv. Florijanu in zjutraj ob sedmih je pa zvonil še srednji zvon. Ob sobotah in praznikih pa je bilo slovesno zvonjenje vseh štirih. Vmes pa so ob slavnostih pokali možnarji. Oh, to je bilo veselje, ki se je zalezlo v kosti in kri in ostane v nas do smrti.

Ko je odhajal naš Jože domov, sem mu rekel: Poizvedi mi za plošče, kjer so vzeti glasovi slovenskih zvonov. Gotovo boš kje našel družbo, ki ima take plošče. Saj danes se naredi vse.

Jože je stikal in povpraševal enega in drugega in našel je družbo, ki se peča s ploščami. Ko je prišel nazaj, je prinesel plošče in takoj sva jih dela na aparat. V hiši je zagrmelo, da se je tresla zoba, ko so se oglašili mogočni zvonovi cerkve sv. Petra v Ljubljani. Potem sva slišala še zvonove z Brezij, z Bleda, šmihela pri Novem mestu, frančiškanske cerkve v Ljubljani in iz železnikov.

Človek, ki posluša to zvonjenje, se ne more prečuditi, kako mojsrsko je to posneto. Vsak ki jih bo slišal, bo vzdrdočen.

Kadar bom dobil iz Ljubljane še slike pogreba nadškofa Jegliča in slike z žalostne gore, ki so bile posnete na Binkoštno nedeljo, bom priredil sijajno predstavlo, kjer boste videli slike in slišali zvonjenje naših nepozabnih zvonov. Upam, da se to zgodi še prej, predno se vrnete naša gora dr. Trdan in g. Slapšak, nazaj v domovino. Zelo bi radi videli, da bi dr. Trdan sam razložil slike o Ribničanu, ker je bil navzoč pri snemanju slik.

Vsi, ki smo prišli iz stare domovine, smo bili prežeti lepega zvonjenja, v veseljih in tužnih dneih. Zakaj nimamo tudi tukaj več smisla za lepo ubrane zvonove? Vse ljubimo, kar je iz do-

St. Clair Rifle and Hunting Club

Pozor lovci in lovke St. Clair Rifle kluba! Naš klub priredi svoj letni piknik v nedeljo 8. avgusta. Imeli bomo tudi strelsko tekmo na lončene golobe, pri kateri bodo oddane tri nagrade. Prva je pet dolarjev, ki jo dobi tisti, ki postreli največ golobov. Druga nagrada je tri dolarje, ki jo dobi drugi najboljši strellec. Tretja nagrada je dva dolarja in jo dobi tisti, ki postreli najmanj golobov, toda najmanj enega. Tekme se lahko udeležijo vsaki, če je član ali ne. Poleg strelske tekme bomo imeli še eno tekmo za moški in nežni spol. Za plešaželjne smo pripravili novo plešišče. Igral bo Urankarjev orkester. Collinwoodski fantje pravijo, da se udeležijo korporativno. Dekleta, nabrusite pete! Klub vabi vse lovske klube iz Clevelanda in bližnjih mest, da se udeležijo piknika in strelske tekme. Piknik se vrši na Good Gold farmi v Mentor, O. Kdor ne ve za prostor, naj mu služi sledeči kazipot. Vozite skozi Willoughby preko mostu. Za

mostom vozite še eno miljo in pol po route 20, potem pa zavijte na route 306. Ko privozite preko železniške proge, zavijte na desno po St. Clair Ave., ki vas pripelje na prostor. Pazite na znamenja ob potu.

Izid zadnjih vaj:

Urankar J.	18
Kosec	19
Stampfel	21
Sušel	17
Cimperman	11
Mihelich	11
Peterka	14
Podpadec	15
Novak J.	19
Skufeca	14
Turšič	20
Antonin P.	21
Ravnikar	14
Pirnat	7
Urbančič	15
Novak A.	19
Urankar	17
Antonin A.	19
Ruga	9
Sietz	17
Urankar A.	12

A. Bozich, tajnik.

movine, vse hočemo tukaj nadaljevati, le za zvonjenje se ne zavzemamo. In vendar bi prav to zvonjenje vzbujalo v nas spomine iz pristrčnih dni. Po nekaterih naselbinah se za to še nekaj zanimajo, le v Clevelandu ne, kjer so štiri velike slovenske fаре, pa nimamo zvonov, ali vsaj ne takih, kakor bi jih morali imeti. Kdaj jih bomo dobili? Saj lepše pesmi je ni kot je zvonjenje zvonov. Trpečemu človeku so v okrepčilo, bolniku v upanje in edini prijatelj zapuščenemu. Vsi veseli in zadovoljni ljudje se jih pa že itak vesele, ker jim oznanjujejo vesele nedelje in praznike. Prvo, kar pogleda rojak, ki se vrne v domovino, je pogled na lepe bele cerkvice. Ko pa še sliši zvonjenje zvonov, mu privro solze radosti.

Anton Grdina.

Orang-utana je srečal

Pred leti je šla neka večja družba v portugalski vzhodni Afriki na izlet v džunglo. Koj pri prvem odhodu blizu pragozda so bili izletniki pričra strašnemu dvoboju med orang-utanom in levom.

Najprej so videli, kako je na bližnjem griču prikorakal orjaški orang-utan iz pragozda, da bi se v travni sončil. Previdno si je izbral pripraven prostor za spanje. Čez čas se je prikazala samica v krošnjah dreves. Gledala je okoli, kje je njen tovariš, in ko ga je našla, je začela metati vanj kamenčke, kar ga pa spopetka ni dosti dražilo. A čez nekaj časa mu je bilo to lučanje vendarle odveč, bliskoma je šinil kvišku in strahovito zarjovel. Nato je bilo videti, kako je orang-utan mogočno planil naprej in se začel boriti z levom. Ta boj je bil neznanjsko grozoten. Obe živali sta tulili od jeze, grizli drug drugo, udrihali in se valjali po travi skoraj pol ure. Opica je s svojimi rokami ko besna udrihala po levovi glavi. Lev je bil že ves omamljen, skoraj so mu že pojemale moči in zdela se je, da bo onemogel, pa je vendar še tako čvrstil orang-utana, da mu je razparal desno roko do kosti. Z neznanjskim srdom se je opica nato zagrizla v leva in mu z nogo razparala trebuh. S poslednjim močjo pa je lev pregriznil orang-utano tilnik, a se tudi sam zgrudil na tla.

Ko je na bojišču vse utihnilo, se je počasi in previdno približala samica. Najprej je ovohala leva; ko se pa tudi njen samec ni več zganil, je začela tako neskončno žalostno vekati in ječati in se tako obupno zvijati, da so bili vsi izletniki tako prevzeti, da je

eden od njih pomiril s puško in jo ustrelil.

Med izletniki je bil tudi nek star misijonar, ki je nekoč kasneje srečal orang-utana. Misijonar je šel po misijonskih potih skozi divjino. Steza je bila skalnata, on sam popolnoma brez orožja. Ko je zavil na ozko, strmo stezo, je zdaj pa zdaj zaslišal lajanje. Kmalu nato je zagledal orjaškega orang-utana, ki je sedel sredi poti, ko da bi čakal nanj. Misijonar je mislil, da vidi samo smrt. Saj je vedel, da orang-utan človeka napade. Pater je zlezal z osla, pokleknil na tla in prosil Boga zveličarja svoje duše. Opica ga je na hip presenečeno gledala, nato je zarjavela v znak napada. A ko je se oglašilo drugo rjevanje iz pragozda in orang-utan se je koj obrnil, planil kvišku in izginil v goščavi. Zdelo se je, da se je orang-utan tako razveselil svojega varisa, da je pozabil na kletečega in v smrtnem strahu drhtečega misijonarja.

PODPIRAJTE SLOVENSKE

TRGOVCE

Če verjamele al' pa ne

Oče je vzel sinka Janezka v mesto na pogreb. Umrla je očeova sestra in bo nekaj dedovnja, zato je treba na pogreb, da ne bo kdo jezika stegoval.

Janezek ni še nikoli videl pogreba, saj v mestu ne, zato je tudi toliko bolj zijal.

Ko je prišel zopet domov in se se fantički zbrali na paši, so začeli Janezka spraševati, kako je bilo na pogrebu. Janezek jim je razlagal, da kaj takega še ni videl in da tako čudni ljudje, kot so v mestu, tudi ni še videl.

"Taki ljudje so v mestu, da ni za nikamor," je razlagal Janezek. Najprej sem se začudil, ko sem videl gospoda župnika, ki so oblekli najprej črno suknjo, potem pa srajco čez. Kje ste še videli, fantički, da bi kdo nosil srajco čez suknjo, vas vprašam.

Pa mora že biti taka navada v mestu. Ampak čemer sem se najbolj čudil pri pogrebu je bilo pa to, da smo vsi jokali, gospod pa so peli. Kakšna manira je pa to! To že ni več pravdansko!"

"Je bilo močno močno hudo, ker je izgubil ženo?"

"Eh, kaj mu bo hudo. Bog je vzel eno k sebi, mož bo dobil drugo, pa bosta zopet dve pre-skrbljeni."

Gornja je zares in je ušla iz ravnateljstva Slapšaku, jaz sem jo pa zapisal.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiku izvirniku K. Mays

Prestrašil sem se. Tega nam je še manjkalo! Da bi Halef zbolel! Zasumil sem, da se je prejšnji dan poškodoval, ko se mu je udrl pod v golobnjaku. Ni se sicer spominjal, da bi ga bilo tistikrat kaj zbolelo, pa utegnulo se mu je le kaj zgoditi. Zbal sem se za tovariša, počitka je bil potreben, sklenil sem, da se ustavim v prvem hanu, ki ga bomo našli.

V Tekirliki smo vprašali za hanom. Pokazali so nam koč, ki že njena zunanost ni bila posebno vabljiva. Pa boljša je bila ko nič, razjahali smo, pustili konje v Omarjevem varstvu pred koč in vstopili.

In zagledali smo prizor, ki je bil vse drugo prej ko okusen.

Han je imel samo eno "gostilniško sobo," nizka je bila, umazana in vsa zakajena. Ljudje so sedeli po tleh in se vdajali različnim "važnim" opravkom, iz katerih sem posnel, da je han obenem tudi vaška brivnica.

V kotu je čepel razcapan človek in si obrezaval nohte na umazanih nogah, pa z nožem, ki bi z njim lahko bivoale kralj.

Poleg njega je čepel drug človek, v rokah je držal nekaj, kar je bilo pred leti kedaj morebiti krtača, pred njim na tleh pa je ležal kos obleke, ki je pač le samo on imenoval hlače. Na hlačah je bila debela skorja blata in nesnage in mož jih je obdeloval s svojo dvomljivo krtačo tako odločno in nasilno, da se je valil gost prah krog njega.

Ravno njegovim blatnim hlačam nasproti je sedel tretji. Med nogami je držal posodo z mlekom in strgal v njo z nožem česen, ne meneč se za prah, ki se mu je s sosedovih hlač kadil pod nos in v skledo. Četrti v tej zanimivi družbi je tudi sedel na prstenih tleh in držal v naročju glavo petega gosta ter jo bril. Zrtev njegove brivske umetnosti je bil bradat Arnaut. Njegova glava se je cedila mila, le samotni šop las mu je pustil brivec, kakor predpisuje mohamedanski običaj, vse drugo mu je gladko postrgal. In kar mu je postrgal, milo in lase, vse je lepo počasi in udobno obrisal ob steno. Pri svojem poslu pa se je kremžil in pačil obraz, da kaj takega še pri črnih brivcih Zedinjenih držav nisem videl, čeprav ti nigger barbers slovi-jo po svojem spakovanju.

Ko smo vstopili, so gospodje prenehali s svojimi različnimi posli in nas radovedno ogledovali. In nato je mož s svojim mesarskim nožem segel po svojih dolgih umazanih nohtih, njegov sosed je spet zavijtel svojo dvomljivo krtačo nad hlačami, mož z mlekom je porabil odmor in si vstaknil v usta nevarno velik zalogaj česna. Brivec pa je planil na noge in se nam globoko priklonil.

"Dobrodošli! Vaš sluga vam poljublja roko!"

Najbrž je sodil, da smo imenitni gospodje, ker nismo imeli čisto blatnih hlač kakor tisti, ki je brusil krtačo. Ali pa je morebiti v svoji podjetnosti račun- al, da bo dobil "v delo" tudi naše glave?

"Kje je handžija?" sem vprašal.

"Zunaj!" je pokazal.

"Kaj pa si ti? Brivec?"

Ponošno in samozavestno se je vzravnal.

"Kaj še! Hehim baši sem, nadzdravnik."

Pokazal je na Arnauta in važno pridjal:

"Ko ga obrijem, mu bom še tudi rožiče nastavil!"

Še preden sem mu utegnil povedati, kako silno je vzrastel na ugledu v mojih očeh, ko sem zvedel, da ni samo brivec, ampak celo hehim baši, ga je že Arnaut krepko sunil z nogo in

ga nahlul:

"Pseto, komu strežeš, meni ali tistemu tam? Mar misliš, da bom ležal tule na tleh, dokler se bo tebi ljubilo? Opravi svoj posel! Pokažem ti, da imaš pa dišahovega uradnika v delu!"

Nemudoma je slavni hehim baši spet počenil, si položil namiljeno Arnautovo glavo v naročje ter iznova zavijtel britev.

Najrajši bi se bil kot umaknil ter odšel, kajti sredi takega živahnega "obratovanja" na počitek ni bilo misliti. Toda hehim baši je omenil, da bo rožičke nastavljal. In na tisto "nastavljanje" sem bil le radoveden. V Orientu take "operacije" še nisem videl. Zato sem ostal, počenil smo, kar se je dalo daleč stran od blatnih hlač in namiljenega Arnauta ter čakali.

Handžija je vstopil in vprašal, česa želimo. Naročil sem požirek rakije. Drugo v tem hanu, ki je bil obenem tudi vaška brivnica, ni bilo priporočljivo.

Brivec je opravil svoj brivski posel. Obrisal je še Arnautu golo, bleščečo se lobanjo s krajcem svojega nesnažnega kuftana, ki pa ga je prej še "omočil," pljunil je namreč na njega.

Arnaut je razgalil gornje telo, pa se k nam obrnenj opravil:

"Srbečico imam!"

Njegovo opravičevanje bi nam naj menda povedalo, da nas ima za posebno odlične ljudi. Njegovo srbečico pa, sem si mislil, bi mu moj Halef s svojim bičem že temeljiteje odpravil ko hehim baši s svojimi rožički.

Brivec hehim baši je poiskal v kotu vrečo in privlekel iz nje nekaj, kar je bilo starim, voltim kembeljem še najprej podobno. Vsaka tistih cevi je držala krog četr litra. Še neko drugo orodje je našel v vreči, ki je bilo pa kajfežu podobno. Nalili so mu v skledo rakije, jo prižgali in hehim baši je segrel kembelje na plamenu. Arnaut je legel na trebuh in zdravnik-brivec mu je z važnim obrazom nastavljal prvi vroči kembelj na hrbet.

Pa kembelj je bil razbeljeno vroč, Arnauta je spekle, iztegnil je roko in prisilil hehim bašiju tako krepko za uho, da se je položil poleg svojega dobrotljivega bolnika, kakor je bil dolg in širok.

"Kaj ti na misel prihaja?" je hrul. "Rožiče mi nastavi, sem ti naročil, ne pa da me cvreš in pečeš!"

Hekim baši se je pobiral od tal in se opravičeval:

"Mar morem kaj za to, da te peče? Orodje mora biti vroče, sicer ne potegne!"

Iznova se je lotil nastavljanja. Zaušnica ga je poučila, da ne sme preveč izrabljati potrpežljivosti pa dišahovega uradnika, previdneje je opravljal svoj posel in posrečilo se mu je, da sta res obvisela dva tistih kembeljnov Arnautu na hrbtu.

Zmagoslavno me je pogledal, češ, vidiš, da znam! Njegovo zmagoslavno navdušenje pa je žal robato prekinil Arnaut:

"Človeče," se je drl, "ali me misliš zaklati? Kdo pa bo vzdržal take bolečine?"

Hekim baši ga je tolažil:

"Le trenutek še počakaj! Koj bo bolje! Ali še čutiš srbečico na hrbtu?"

"Ne več."

"Vidiš! Ti je že pomagalo!"

"Pa peče me, boče me, grize me!"

"Ampak srbečice nimaš več! Njo sem ti že odpravil. La malo še počakaj! Še kri ti bom pušal, pa boš popolnoma zdrav!"

(Dalje prihodnjič)

Junak v svetu—doma slabič

Odlični življenjepisec, Dale Carnegie, je izdal knjigo o življenju najplemenitejšega in najbolj drznega predsednika Združenih ameriških držav, Abrahama Lincolna. Ta mož, ki se je upal zanetiti v Ameriki državljansko vojno, piše Carnegie, da bi rešil zamorce iz pekla suženjstva, ta mož je bil sam skoraj vse življenje suženj neumne, priskutne in neljubljene žene. Najhujša žalost v življenju predsednika Lincolna ni bila ta, da je bil umorjen, ampak ta, da je bil oženjen. Medtem pa, ko živijo drugi moški v nesrečnem zakonu zato, ker so slepi od ljubezni in zaradi te slepote ne spoznajo pravega značaja svoje žene, pa Lincolna niti to ne more opravičiti, zakaj Lincoln je že prej vedel, da bo nesrečen v zakonu in vendar ni imel korajže, da bi razdril zaroko. On, ki je imel korajžo, da je vodil vojno zoper južne države Severne Amerike, ni bil toliko hraber, da bi mogel prenesti solze ženske, ki je ni ljubila.

Njegova nesreča se je začela tako, da ga dekle, ki je bila potem njegova žena, ni mogla videti. Mary Todd, tako ji je bilo ime, je bila zaljubljena v nekoga drugega, ki si je pa izbral drugo dekle za ženo. Zaradi tega je bila tako jezna, da je sklenila poročiti se z ubogim Lincolnom, ki je bil tedaj še mlad odvetnik.

Lincoln je kmalu spoznal pravo podobo svoje neveste. Čim sta bila zaročena, ga je na najokrutnejši način mučila. Če kje ni imel gumba, ali če je bila ena hlačnica daljša od druge, mu je take zagodila, da se je mučeni ženin odločil, da prekine zaroko. Šel je k njej in ji povedal, da je nič več ne ljubi. Tedaj se je začela gospodična Todd jokati, naslonila se mu je na prsi, poljubila jo je, ona njega — in — storila je šla lepo naprej.

Gospa Lincoln, rojena Todd, je sklenila, da se bo na svojem možu maščevala za vse, karkoli ji je moški spol hudega prizadejal. Kmalu po poroki je bil zakonski par v gosteh pri kosilu neke penzije. Gospod

Lincoln je storil nekaj, kar njegovi nežni soprogi ni bilo všeč — in — mu je vrgla skodelico vroče kave v obraz. Drugi gostje so se začudili, gospod Lincoln je ponižno sedel za mizo in gospodinja mu je snažila obleko.

Odtlej je bil Lincoln uničen. Najbolj značilno na njem je bilo to, da je bil zmeraj tako silno žalosten, tako žalosten, da tega sploh ni moči povedati. Lincolnov tovariš HERN- don je nekoč dejal: "Če si gledal Lincolna, kako je hodil, si imel občutek, da mu iz hlač kaplja melanholija." Ni imel doma in nobene domovine. Če je le kako mogel, ni šel domov. Večere je predsedal s tovariši v knjižnici njih kluba ali je sam taval po praznih ulicah, kar tako, sem in tja, brez cilja. Nekaj pa je le dosegla njegova žena: pognala ga je v politiko. Hotela je, da postane predsednik in iz samega strahu pred svojo ženo — je postal predsednik.

Toda — joj! — tudi potem, ko je bil Lincoln predsednik Združenih ameriških držav, ni bila njegova žena zadovoljna, kakor v pravljici ni bila zadovoljna ribičeva žena, čeprav je postal njen mož kralj, cesar in še papež, ampak je zahtevala več in več. Vsa višja družba v Washingtonu jo je zavračala in se je izogibala. Lincoln je bil revež; plača predsednika Združenih ameriških držav tedaj ni bila obilna, le \$25,000 na leto, v tedanji precej slabi valutni — in njegova žena je trpela zaradi tega.

Sledile so nove in vedno nove razprtije. Žena generala Griffina je bila edina ženska, ki je smela biti v glavnem stanu Severnih držav, ker ji je dal Lincoln posebno dovoljenje za to. Gospa Lincoln je besnela od srda in je nahlulila generala: "Kaj se pa to pravi? Gospa Griffinova je dovoljena, da sme ondi bivati? Ali ne veste, da sem jaz predsedniku prepovedala govoriti na samem s kako žensko?"

In ko je istega večera priredil poveljnik ameriških armad, general Grant, slavnostno večerjo v čast predsedniku Lincolnu in njegovi ženi, tedaj je predsednikova gospa pri-

banketu tako dolgo in tako izdatno psovala gospoda predsednika, dokler ni predsednik žalostno vstal in sklonjene glave odšel. Strah ga je bilo svoje žene.

Vprav tu vidimo uganko v njeni najznačilnejši obliki; mož, ki je hladno in drzno odločal v najtežavnejših zadevah, ki ni trenil niti spričo meča in ne spričo žvižgajočih krogel, — se je bal ... na stopov, razprtij z ženo. Normalni, zdravi moški bi spričo ženskih solz in nastopov odgovoril na dva načina: ali bi zdivil in bi bil bolj divji, čim bolj bi se žena jokala, ali pa bi bil nervozen in bi vse storil, da bi solze nehale teči. Lincoln je storil to drugo — in zato je bil nesrečen.

Pri neki predstavi v gledališču, kmalu po njegovi zmagi nad južnimi državami in tik pred zvezo s Severno Ameriko — je bil Lincoln umorjen. — Umrl je, — a niti njegova smrt ni napravila nobenega vtisa na njegovo ženo, ta smrt, ki je pretresla pet delov sveta. Komaj teden dni po pogrebu svojega moža, je njegova žena prinesla srajce umorjenega predsednika — mučenika v neko trgovino naprodaj. Vse je prodala, karkoli je bilo moči prodati, nato se je vrnila v svojo domovino in je tu — zblaznela. Hudobnico so preganjale furije: bala se je, da bo morala v revščini umreti. Dasi je imela veliko premoženje, je živela v eni sami sobi, kjer so bila okna dan in noč zaprta in zadržta, da je zmeraj gorela sveča. Bala se je ljudi in jih v dno duše sovražila. Slednjič jo je zadela kap in je umrla. Na prstu je imela še vedno zakonski prstan, ki ji ga je bil dal Abraham Lincoln pred 40 leti in kjer so bile vrezane besede: Ljubezen je večna.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

Moža in ženo je hkrati zadela srčna kap

Philadelphia, 3. avgusta. Ko se je William Hoppe, 50-let star, bril v kopalni sobi svojega stanovanja, ga je zadela kap, da se je mrtev zgrudil na tla. Ko je prišla njegova žena pogledat, kaj pomeni ropot, se je tako prestrašila, da se je mrtva zgrudila poleg trupla svojega moža.

ONEVNE VESTI

522,000 delavcev izdeluje avtomobile v Ameriki

Detroit, 3. avgusta. Tekom prvih sedmih mesecev letošnjega leta je bilo več delavcev zaposlenih v avtomobilski industriji kot sploh kdaj prej v zgodovini. Niti leto 1929 ni izkazovalo, ko je avtna industrija dosegla svoj vrhunec. Tekom letošnjega leta je bilo povprečno zaposlenih pri izdelovanju avtomobilov vsak mesec po 522,000 delavcev na- pram 450,000 v lanskem letu. Prejšnji rekord se je dosegel v l. 1929, ko je avtomobilski industrija zaposljevala povprečno 469,000 ljudi v svojih tovarnah. Medtem pa lastniki avtomobilskih delavnic računajo, kako bi znižali stroške proizvodnje avtomobilov. Ako se jim to ne posreči, tedaj se bodo morale cene avtomobilov v prihodnjem letu zvišati. Dosedaj so kompanije ostro konkurirale med seboj. Ena kot druga kompanija je začela delati boljše avtomobile in dajati več ugodnosti. To je seveda zvišalo stroške proizvodnje avtomobilov. Radi višjih plač in dražjega materiala bo treba te stroške znižati ali pa povišati ceno avtomobilom. Prvi je nastopil Ford, ki je podražil svoje avtomobile od \$15.00 do \$35.00.

Rusija bo zastopana na newyorški razstavi

New York, 3. avgusta. Ruska sovjetska vlada je včeraj podpisala pogodbo, da se udeležijo svetovne razstave v New Yorku, ki bo odprta leta 1939. Ruska dr-

žava je prva, ki je podpisala enako pogodbo. Rusija bo vzela 100,000 kvadratnih čevljev prostora na razstavi. Razstavni odbor naznanja, da je že 27 drugih držav obljubilo sodelovanje na razstavi. Štirinajst držav se je uradno izjavilo, da se udeležijo. Kot se poroča namerava Rusija na razstavi potrošiti \$5.000.000.

Italija zaplenila več časopisov v prid Angliji

Rim, 3. avgusta. Da se laška vlada v resnici trudi, da pride do boljših prijateljskih razmer med Italijo in Anglijo je znamenje, ker je laška vlada zaplenila včeraj kar tri časopise, ker so neprijazno pisali proti Angliji. Med zaplenjenimi listi je tudi humoristični Marco Aurelio, ki si je dovolil malo šale nad angleškim zunanjim ministrom Ede- nom. Laška vlada je odločno odpravila vsak vzrok nesporazuma med Anglijo in Italijo, a na drugi strani se je tudi Anglija začela približevati Italiji.

Gandhi prerokuje prohibicijo v Ameriki

Bombay, Indija, 3. avgusta. Mahatma Gandhi je danes prerokoval, da se bo prohibicija vrnila v Zedinjene države. Gandhi se sam peča z načrti, ki ciljajo za tem, da se v Indiji prepove vsaka opojna pijača. "Amerika se bo vrnila zopet k prohibiciji," je dejal Gandhi, "in prohibicijske postavbe se bodo izpolnile z večjo oostrostjo kot so se prej. Ako Indija sprejme prohibicijo, tedaj ji bodo takoj sledile Zed. države."

MAI OGLASI

Trgovski lokal

se da v najem. Zdj je bilo notri Dry Cleaning podjetje. Kdor hoče, lahko to prevzame z vso opremo, ali pa vzame lahko v najem samo lokal za kako drugo podjetje. Prostor je na jako prometnem kraju, vogal Norwood in Bonna Ave. Vprašajte na 1208 Norwood Rd. (183)

Delo išče ženska

da bi varovala otroka, opravlja la hišna dela ali za delo v kuhinji v restavrantu. Oglasite se na 1148 E. 60th St., zadaj. (182)

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE. HENDERSON 2978

WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING

Popravljalni deli za vseh vrst boilerje in furnace

DO 3 LETA ZA PLAČANJE

Postavite si grelni sistem in začnite plačevati v septembru

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik

715 East 103rd Street GLENVILLE 9218

Vabijo se tudi naročniki izven mesta

Zaupanje

★ ★ ★

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAU PANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU STEM,
DA OGLAŠAJO V

★ ★ ★

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON 0628

ŽENINI IN NEVESTE!

Nasha slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON 0628

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

Pojdiva h kralju, da mu razodeneva celo zgodbo, saj je še vedno pri posvetovanju.

In odjezdili so skupaj proti kraljevemu šotoru. Škof je kmalu dobil dovoljenje, da vstopi, brata pa sta ostala zunaj. Kmalu nato se je zopet vrnil ter jima namignil iti z njim; ko so stopali mimo stražnikov, so jim ti zašepetali:

"Čudno posvetovanje, gospodje, in usodepolno!"

Bilo je skoraj okrog polnoči, a v velikem paviljonu je bilo še vedno vse polno baronov in glavnih poveljnikov, ki so sedeli v skupinah ali okoli ozke mize iz desk, položenih na nekako stojalo. Na koncu te mize je sedel v sijajnem oklepu kralj Gvidon Lusinjanski, človek bolehavega obraza. Na njegovi desnici je bil sivolasi grof Raymond tripolitanski, na levici pa črnobradi mojster templarskih viteзов v belem plašču z rdečim križem na prsih. Posvetovanje je bilo burno, to se jim je poznalo na

obrazih; prav tedaj pa je vladala tišina, kakor da bi bili posvetovalci že utrujeni; kralj je slonel na svojem stolu ter segel tupačam z roko preko čela. Ozrl se je, ko pa je opazil škofa, je rekel nejevoljno: "Kaj pa je? O, se že spominjam, nekaka bajka o teh dveh vitkih vitezi. No, pripelji jih semkaj, da sporočita, kar vesta, kajti nimamo časa, da bi ga trtili."

Tedaj so vsi trije stopili naprej in Godvin je na škofov poziv povedal, kar je v duhu gledal. Izpočetka so se nekateri baroni posmehovali, ko pa so videli goreči Godvinov obraz, jih je smeh minul, kajti nič čudnega se jim ni zdelo, če bi tak človek imel prikazni. In ko je prišel do skalovite gore in mrtvecev, ki so jo pokrivali, so prebledeli od strahu, najbolj bled izmed vseh pa je bil kralj Gvidon Lusinjanski.

"Ali je vse to resnica, gospod, to se jim je poznalo na

"Gola resnica je, gospod kralj," odgovori Godvin.

"Njegova beseda ne zadoštuje," je segel templarski mojster v besedo. "Priseže naj pri svetem križu; če laže, bo vedel, da je potem izgubljen na veke." In zbor je zamrmral: "Tako je, priseže naj."

Poleg paviljona je bil majhen šotor, pripristo opravljen kot kapelica in v njegovem ozadju neka visoka, zakrita stvar. Akrski škof Rufin, ki je nosil oklep kot vitezi, je stopil tja in odgnil kopreno; in prikazal se je zlomljen, očrnel križ, obdan z dragulji, ki se je vzdigoval visoko kakor človek iznad tal.

Godvin in vsi navzoči so padli na kolena pred njim; ta svetinja, ki jo je našla sv. Helena pred dobrimi sedmimi stoletji, je namreč veljala kot najbolj dragocena svetinja cellega krščanstva, saj je bila les, ki je na njem Izveličar trpel in umrl. Milijoni so ga molili, tisoči in tisoči umrli zanj, in zdaj, ko je napočila ura tega velikega boja med Kristusom in krivim prerokom, so ga prinesli iz skrinje, kjer so ga hranili, da bi bila vojska, ki ga je spremljala, nepremagljiva v boju. Vojaki, ki se bojujejo ob križu, ne morejo biti premagani, so dejali, kajti bojujejo se za sveto stvar.

Z začudenjem, strahom in čiščenjem sta Godvin in Wulf strmela v svetinjo. Tam so bili znaki žbljeval, tamkaj mesto, kjer so pribili Pilatov napis nad sveto glavo — dozdevalo se jima je skoraj, kakor da vidita samo sveto truplo Gospodovo.

"Sedaj pa," se je oglasil mojster templarskih viteзов, "naj sir Godvin D'Arcy priseže pri tem svetem lesu, da je resnica, kar je govoril."

Godvin je vstal, stopil h križu, položil roko na les ter rekel:

"Pri tem svetem križu prisegam, da sem ne več nego pred dobro uro tega videl prikazen, ki sem jo povedal kraljevemu veličanstvu in vsem ostalim, da verujem, da mi je bila ta prikazen poslana kot odgovor na mojo molitev, v kateri sem prosil, da bi Bog obvaroval našo vojsko in sveto mesto pred saracensko močjo, in da je to prava predpoda vsega, kar se zgodi, če mi napademo sultana. Več ne morem reči. Prisegam pa v zavesti, da me čaka večno pogubljenje, če lažem."

Škof je potegnil zaveso preko križa in molče so zborovalci zopet zasedli svoje prostore okoli mize. Kralj je bil bled kot zid in preplašen in neka pobitost je obšla vse.

"Kakor vse kaže," je rekel, "nam je nebo poslalo sela. Ali se smemo ustavljati njegovemu poročilu?"

Veliki templar je vzdignil svoj neprijazni, srditi obraz.

"Poslanec iz neba, praviš kralj? Meni pa se bolj dozdeva kot poslanec od Saladinu. Povej nam, sir Godvin, ali nista bila z bratom nekoč sultanova gosta v Damasku?"

"Tako je, templar. Odšla sva, predno je bila vojska napovedana."

"In," je nadaljeval mojster, "ali nista bila častnika sultanove telesne straže?"

Vse oči so se zdaj obrnile v Godvina, ki se je malo obotavljal, videč, kako mu bodo tolmačili odgovor, medtem pa se je oglasil Wulf na ves glas: "Tako je, nekaj časa sva bi-

la in rešila Saladinu življenje, ko so ga morivci hoteli umoriti."

"O!" je rekel templar pikro, "Saladinu sta rešila življenje? Ali res? Prav rad verjamem. Vidva, kristjana, ki bi morala pred vsem želeli Saladinovo smrt, sta mu pa rešila življenje. Vesta kaj, gospoda viteza, odgovorita mi na še eno vprašanje —"

"Gospod templar, ali z jezikom, ali mečem?" mu je segel Wulf v besedo; kralj pa je vzdignil roko in mu velel molčati.

"Le pri miru s svojim gostilniškim pretepanjem in jezikom," je nadaljeval templar. "A odgovori prav za prav ti, gospod Godvin. Ali je vajina sestričina Rozamunda, hči sir Andreja D'Arcyja, Saladinova nečakinja, ali jo je naredil ta poslednji za balbeško princezino in ali biva zdaj v Damasku?"

"Ona je v resnici njegova nečakinja," odgovori Godvin mirno, "je v resnici balbeška princezinja, a v tem trenutku je ni v Damasku."

"Kako pa veš to, gospod Godvin?"

"Ker sem jo v prikazni, ki si jo slišal, videl v šotoru v Saladinovem taboru."

Pri teh besedah so se začeli navzoči smejati, Godvin pa je odločnega, bledega obraza nadaljeval:

"Da, moj templar, in v bližini tega kaj krasnega šotora sem videl cele kupe mrtvih templarskih in malteških viteзов. Spomni se tega, ko napoči ta grozovita ura in jih boš tudi ti videl."

Pri teh besedah je smeh potihnil, šepetanje se je začelo okrog mize, vmes pa je bilo slišati besede, kakor: "Čarovnija" — "Od poganov se je naučil" — "Brezbožen čarovnik, ni dvoma."

Le templar se je smejal, ki se ni bal niti ljudi niti duhov ter mu s pogledom povedal, da mu ne veruje.

"Ne veruješ mi," je rekel Godvin, "in mi tudi ne boš verjel, ako rečem, da sem v prikazni gori vrh onega griča videl tebe pripraviti se z grofom tripolitanskim in kako si izdrl svoj meč ter ga vrgel predenj na mizo."

Zbor je zopet ostrmel, saj so i oni videli ta dogodek, pa mojster je odgovoril:

"To je kaj lahko izvedel od koga drugega, ne pa od angela. Vse polno je bilo ljudi zunaj in znotraj tega šotora. Moj gospod in kralj, ali naj še nadalje tratimo čas s temi prikaznimi vitezi, ki vemo o njem za gotovo le to, da je bil skupaj s svojim bratom v Saladinovi službi, da bi se bojevala proti njemu v tej vojski. Zna biti tako; ne pristojata nam, da bi to presojali, dasi bi jaz, če bi bili časi drugačni, nastopil proti sir Godvinu D'Arcyju kot čarovniku, kot človeku, ki je izdajalsko občeval z našim skupnim sovražnikom."

"Jaz bi ti pa z mečem porinil to laž dol po grlu," je zavpil Wulf.

Godvin pa je samo skomizgnil z ramo in ni znil besedice, mojster pa je nadaljeval, ne da bi se za vse to zmenil.

"Kralj, tukaj čakamo na tvojo besedo, ki mora biti kmalu izgovorjena, kajti v štirih urah bo dan. Ali odrinemo proti Saladinu kot pogumni krščanski možje ali ostanemo tukaj kot strahopetci?"

Tedaj je vstal grof Raymond tripolitanski in je rekel:

"Predno odgovoriš, kralj, čuj mene, morda zadnjikrat, ki sem osivel v vojski in dobro poznam Saracene. Moje mesto Tiberija je razdejano, moje vazale so pomorili na tisoče, moja žena je ujeta v mestni trdnjavi, ki se mora kmalu podati, če se ne osvobodijo. (Dalje prihodnjič)

VAS DOM
MORA BITI
PRVI

Dobro se
vam bo izplačalo
**KUPITI
SEDAJ**
AKO nameravate
opremiti vaš dom z novim
pohištvom, se vam bo izplačalo, da se okoristite s to POSEBNO
PONUDBO.
Lahko si izberete omare
ali vanity s tem posebnim setom.

August Sale SENSATION!

Ta skupina za spalno sobo
7 finih kosov!

Damo vam posteljo polne mere,
modroce, dresser, skrinjo in par
posteljnih blazin. Regularna cena
\$142.50.

\$88.00

V DVOJNI NAMEN
STUDIJSKI DIVAN

Innerspring narejene blazine. Podneti
je udoben za sedeti, zvečer se pa odpre
in se napravi postelja za enega ali za
dva.

Izjemne
posebnosti

Special
Innerspring
modroci

\$19.75

VSEH MER

Servel Electrolux

LEDENICA NA PLIN — NOBE
NEGA PREGIBAJOČEGA DELA

Nič hrupa. . . .
nič izrabe. . . .

TUDI PO DOLGI RABI

Prisluškujte Servel Electrolux, kadar je
nova, ali prisluškujte ji po dolgi rabi, —
je tiha!

To pa radi tega, ker tenek plinski plamen
zavzame mesto pregibajočih delov v si-
stemu zamrzovanja. Iz istega vzroka ni
obrade, ni izgube sposobnosti radi premi-
kajočih, izrabljivih delov. Za vselej vam
zagotovi Servel Electrolux iste majhne
stroške obrata, isto svobodo od dragih po-
pravil. Taka bo vedno, kot jo kupite.

Pridite v našo prodajalno in
dobite fakta

ZASTONJ

KRASNO ELECTROLUX PIHALO, da se ohladite
z našim poklonom. Pridite in dobite si enega danes.

Plačate
samo

\$5.00

takoj,
ostalo
na
lahka
odplačila

THRIFTY WOMEN
HAVE MADE THE
GAS
REFRIGERATOR
FAMOUS!

Cleveland Railway naznanja

zopetno izdajanje

25c nedeljsko-
prazničnih passov

IN

3c zonske voznine

Vsak 25c nedeljsko-praznični pass vam da 27
ur neomejene vožnje na vseh Cleveland Rail-
way uličnih karah ali busih (izven expresa)
ter tudi dovoli 2 otrokoma pod 12 leti ZA-
STONJ vožnjo v spremstvu odraslega, ki ima
pass. Passi gredo v prodajo eno minuto po
polnoči pred vsako nedeljo in praznikom.

3c zone voznina vam dovoljuje voziti se na
vseh uličnih karah na Euclid Ave., med Pub-
lic Square in East 22nd Street, v katerokoli
smer. (Oni ki se vozijo proti zapadu, naj do-
bijo spoznalne listke takoj pri vstopu v voz).

**THE CLEVELAND
RAILWAY COMPANY**

STERLING COATS AND SUITS AND FUR COATS

Ker se vse blago draži, zato vam svetujem, da si izberete fino, čisto volneno "STERLING" suknjo ali
FUR COAT najnovejše 1937-1938 mode, prej ko mogoče, DIREKTNO IZ TOVARNE in to po vedno nižjih ce-
nah kakor kje drugje.
Izberite vašo suknjo sedaj, plačajte nekoliko kadar jo izberete in drugo enkrat oktobra ali novembra
meseca (Will Call).

Prosim, oglasite se, ali me pokličite, da vas peljem naravnost v tovarno, kjer si lahko izberete fino
in trpežno suknjo po vaši volji in ceni. — Za pošteno in točno postrežbo se vam priporočam

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Rd.

Tel. ENdicott 3426

The Krichman & Perusek

Furniture Co.
15428 WATERLOO RD.

Odprto zvečer razen v sredo
Zraven Ben Franklin 5 & 10 cent trgovine

Waterloo Rd. blizu
voglata East 156th St.
v Collinwoodu.